

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลของการสนับสนุนด้านข้อมูลต่อความวิตกกังวลของสมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก ระหว่างเดือน เมษายน – ตุลาคม พ.ศ. 2547 ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ สมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักที่มาเยี่ยมผู้ป่วยขณะเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักในโรงพยาบาลจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย ตามคุณสมบัติที่กำหนด แบ่งกลุ่มให้มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามที่กำหนด และใช้แบบประเมินคะแนนความวิตกกังวลตามสภาวะการกระแ่นต่างกันไม่เกิน 5 คะแนน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบแผนการสนับสนุนด้านข้อมูลของสมาชิกครอบครัวผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ตลอดจนความลำดับเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของสมาชิกครอบครัวผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก และข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก และแบบวัดความวิตกกังวลตามสภาวะการกระแ่น หากความเชื่อมั่นของแบบวัดความวิตกกังวล โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มทดลองมีความวิตกกังวลหลังการได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลต่ำกว่าก่อนการได้รับข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)
2. กลุ่มทดลองมีระดับคะแนนความวิตกกังวลหลังการทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

1. พยาบาลในหอผู้ป่วยหนัก ควรให้การสนับสนุนข้อมูลแก่สมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักอย่างมีระบบ มีขั้นตอน และให้อย่างต่อเนื่อง เพื่อลดความวิตกกังวลของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งมีความวิตกกังวล และอยู่ในภาวะวิกฤตไม่น้อยไปกว่าตัวผู้ป่วย
2. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ สร้างความตระหนักและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการสนับสนุนของข้อมูลของสมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก เพื่อสร้างทักษะในการนำไปใช้ในการให้การพยาบาลสมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านบริหารการพยาบาล

นำผลการศึกษาและแผนการสนับสนุนด้านข้อมูลของสมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักเสนอต่อผู้บริหาร เพื่อนำเป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐานทางการพยาบาลเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านข้อมูลสำหรับสมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก เพื่อนำไปสู่การประกันคุณภาพด้านการปฏิบัติการพยาบาลในหอผู้ป่วยหนัก

ด้านการวิจัย

ได้แนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านข้อมูล และการลดความวิตกกังวลให้กับสมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก และผู้ป่วยภาวะวิกฤตอื่น ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษารั้งต่อไป

ในการศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านข้อมูลให้กับครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก ในครั้งนี้ มีข้อจำกัดในช่วงระยะของการให้ข้อมูลในแต่ละช่วง และการกำหนดระยะเวลาในการนอนรับการรักษาในหอผู้ป่วยหนัก ซึ่งบางรายผู้ป่วยใช้เวลาในการนอนนานเกินกว่า 5 วัน หรือบางรายนอนรักษาในระยะสั้นกว่า 1-2 วัน ดังนั้น ควรศึกษาเพิ่มเกี่ยวกับการให้ข้อมูลหรือการบอกข่าวร้ายในผู้ป่วยที่ใกล้จะเสียชีวิตและความเหมาะสมของสถานการณ์ นอกจากนี้การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก เพื่อทราบถึงความพึงพอใจอันไปสู่การประกันคุณภาพของโรงพยาบาล